

การละเมิดอย่างร้ายแรงของสหรัฐอเมริกาต่อข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติและเหตุผลสำหรับการย้ายถาวรไปยังเจนีวา

สหประชาชาติมีอยู่เพื่อให้เป็นเวทีสากลที่ประเทศที่มีอธิปไตยสามารถเจรจาในฐานที่เท่าเทียมกัน หลักการของความเป็นสากลนี้จะนำไปใช้ได้ก็ต่อเมื่อทุกประเทศสมาชิกสามารถเข้าถึงสำนักงานใหญ่ขององค์การโดยปราศจากการเลือกปฏิบัติทางการเมือง

ข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ปี 1947 ระหว่างสหประชาชาติและสหรัฐอเมริกาได้กำหนดหลักการนี้ไว้ สหรัฐอเมริกาในฐานะประเทศเจ้าภาพให้คำมั่นว่าจะไม่ขัดขวางการเดินทางของตัวแทนจากประเทศสมาชิกไปยังและจากสำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติ อย่างไรก็ตาม เหตุการณ์ล่าสุด—โดยเฉพาะ **การปฏิเสธวีซ่าให้กับคณะผู้แทนปาเลสไตน์** ในเดือนกันยายน 2025 และ **การยกเลิกวีซ่าของประธานาธิบดีโคลอมเบีย กุสตาโว เปโตร** ไม่กี่วันต่อมา—แสดงให้เห็นว่าสหรัฐอเมริกาไม่ปฏิบัติตามพันธกรณีนี้ เหล่านี้ไม่ใช่ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นเพียงครั้งเดียว แต่เป็นส่วนหนึ่งของรูปแบบทางการเมืองที่มุ่งเป้าไปที่ผู้วิจารณ์นโยบายของสหรัฐอเมริกาในตะวันออกกลาง

พฤติกรรมดังกล่าวถือเป็น **การละเมิดอย่างร้ายแรง** ต่อข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ ตามกฎหมายระหว่างประเทศ การละเมิดอย่างร้ายแรงให้สิทธิ์แก่อีกฝ่าย—ในกรณีนี้คือสหประชาชาติ—ในการระงับหรือยุติพันธกรณีของตน สมัชชาใหญ่ ซึ่งใช้อำนาจตาม **มาตรา 20 ของกฎบัตรสหประชาชาติ** ควรตอบสนองด้วยการย้ายการประชุมไปยังเจนีวาอย่างถาวร

ข้อโต้แย้งทางกฎหมาย: การละเมิดอย่างร้ายแรงต่อข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่

มาตรา 13 ของข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่กำหนดให้สหรัฐอเมริกาต้องรับประกันการเข้าถึงโดยไม่มีอุปสรรคสำหรับตัวแทนของประเทศสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุมของสหประชาชาติ พันธกรณีนี้เป็นสิ่งที่แน่นอน: ไม่ขึ้นอยู่กับเนื้อหาทางการเมืองของคำปราศรัยของผู้แทนหรือความสัมพันธ์ทวิภาคีระหว่างสหรัฐอเมริกาและรัฐของผู้แทน

หลักฐานของการละเมิดในปี 2025

- **การปฏิเสธวีซ่าให้กับคณะผู้แทนปาเลสไตน์:** สหรัฐอเมริกาปฏิเสธวีซ่าให้กับเจ้าหน้าที่ปาเลสไตน์ รวมถึงประธานาธิบดีมาห์มูด อับบาส ซึ่งขัดขวางการเข้าร่วมด้วยตนเองในสมัชชาใหญ่ อับบาสกล่าวสุนทรพจน์ต่อสมัชชาใหญ่จากระยะไกลในวันที่ 25 กันยายน 2025
- **การยกเลิกวีซ่าของประธานาธิบดีกุสตาโว เปโตร:** เมื่อวันที่ 27 กันยายน สหรัฐอเมริกายกเลิกวีซ่าของเปโตรไม่นานหลังจากที่เขาเข้าร่วมการประชุมสมัชชาใหญ่ในนิวยอร์กและวิจารณ์นโยบายของสหรัฐอเมริกาต่ออิสราเอล

- **รูปแบบที่กว้างขึ้น:** การกระทำเหล่านี้สอดคล้องกับแนวโน้มที่กว้างขึ้นของความเต็มใจของสหรัฐอเมริกาที่จะขัดขวางคณะผู้แทนที่ถือว่าไม่สะดวกทางการเมือง

กรณีตัวอย่างในปี 1988 ชัดเจน: เมื่อสหรัฐอเมริกาปฏิเสธวีซ่าให้กับยัสเซอร์ อาราฟัต สมาชิกใหญ่ลงมติให้จัดการประชุมในเจนีวา สิ่งนี้แสดงให้เห็นถึงทั้งความสามารถของสหรัฐอเมริกาในการละเมิดพันธกรณีของตนและอำนาจของสมาชิกในการดำเนินการ

การละเมิดอย่างร้ายแรงตามกฎหมายระหว่างประเทศ

มาตรา 60 ของ **อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา (1969)** กำหนดการละเมิดอย่างร้ายแรงว่าเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติที่จำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของสนธิสัญญา วัตถุประสงค์ของข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่คือการรับประกันการเข้าถึงที่เป็นสากล การปฏิเสธและการยกเลิกวีซ่าต่างๆ ทำลายวัตถุประสงค์นี้โดยตรง

สหประชาชาติ ในฐานะฝ่ายที่ไม่ละเมิด มีสิทธิ์ที่จะพิจารณาว่าข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ

อำนาจของสมาชิกใหญ่ในการย้าย

มาตรา 20 ของกฎบัตรสหประชาชาติระบุว่าสมาชิกใหญ่จะประชุม “ในเวลาและสถานที่ที่ตนกำหนด” อำนาจนี้เป็นอิสระจากคณะมนตรีความมั่นคง ไม่มีสิทธิ์ยับยั้งสถานที่จัดการประชุม

ดังนั้น สมาชิกใหญ่สามารถรับมติที่:

1. ประกาศว่าสหรัฐอเมริกालะเมิดข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่;
2. ยืนยันอำนาจของตนในการกำหนดสถานที่จัดการประชุม;
3. ย้ายการประชุมไปยังเจนีวา

หากสหรัฐอเมริกาคัดค้าน ข้อพิพาทจะต้องนำไปสู่ **ศาลยุติธรรมระหว่างประเทศ (ICJ)** มาตรา 21 ของข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ได้กำหนดไว้แล้วว่าต้องมีการอนุญาโตตุลาการ และหากล้มเหลว จะต้องอยู่ภายใต้เขตอำนาจของ ICJ สมาชิกใหญ่ยังสามารถขอ **ความเห็นเชิงปรึกษา** ตามมาตรา 96 ของกฎบัตรได้

ความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของการย้ายไปเจนีวา

เจนีวาเป็นที่ตั้งของ **สำนักงานสหประชาชาติในเจนีวา (UNOG), WHO, ILO, UNHCR** และหน่วยงานอื่นๆ อีกมากมาย Palais des Nations เป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมาชิกใหญ่ในปี 1988 และได้แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการขยายขนาดผ่านการประชุมใหญ่ เช่น UNCTAD16 ในปี 2025

คณะผู้แทนทางการทูต

เกือบทุกประเทศสมาชิกมีคณะผู้แทนถาวรในเจนีวาอยู่แล้ว การย้ายจะต้องมีการขยาย แต่ค่าใช้จ่ายจะถูกชดเชยด้วยการประหยัดจากการปิดหรือลดขนาดสำนักงานในนิวยอร์ก ซึ่งมีค่าใช้จ่ายด้านอสังหาริมทรัพย์และการครองชีพสูงกว่ามาก

กรอบของประเทศเจ้าภาพ

สวิตเซอร์แลนด์มีกรอบกฎหมายที่ยาวนานสำหรับการดำเนินงานของสหประชาชาติ ขัดถลงกับประเทศเจ้าภาพที่ขยายออกไปสามารถเจรจาได้อย่างราบรื่น เมื่อพิจารณาจากบทบาทที่มีอยู่ของเจนีวาในฐานะศูนย์กลางของสหประชาชาติ

ค่าใช้จ่ายสำหรับสหรัฐอเมริกา

- **การจ้างงาน:** สำนักเลขาธิการสหประชาชาติในนิวยอร์กจ้างพนักงาน **7,500-8,000 คน** ซึ่งส่วนใหญ่เป็นพลเมืองหรือผู้อยู่อาศัยในสหรัฐอเมริกา การจากไปของพวกเขาจะลดการจ้างงานในท้องถิ่นโดยตรง
- **ผู้รับเหมา:** บริษัทจัดเลี้ยง ทำความสะอาด ขนส่ง และให้บริการการประชุมจะสูญเสียสัญญาที่สำคัญ

ความสูญเสียที่เกี่ยวข้องกับคณะผู้แทนทางการทูต

- **คณะผู้แทนถาวร:** การปิดหรือลดขนาดคณะผู้แทนทางการทูตประมาณ 190 แห่งในนิวยอร์กจะลดความต้องการสำนักงาน อพาร์ทเมนต์ และบริการสนับสนุน พนักงานท้องถิ่นนับพันจะได้รับผลกระทบ

การท่องเที่ยวและการต้อนรับ

- **สปีดส์สมัชขนาดใหญ่:** การหลั่งไหลเข้ามาของนักการทูต สื่อ และองค์กรพัฒนาเอกชนนับพันคนในแต่ละปีทำให้เกิดเงินหลายล้านดอลลาร์ในภาคการท่องเที่ยวและการต้อนรับของนิวยอร์ก
- **ผลกระทบโดยรวม:** การศึกษาคาดการณ์ว่าชุมชนสหประชาชาติสร้างรายได้ **3.69 พันล้านดอลลาร์ต่อปี** ให้กับเศรษฐกิจนิวยอร์ก สนับสนุนงานประมาณ **16,000 ตำแหน่ง** ในหนึ่งทศวรรษ ความสูญเสียสะสมจะเข้าใกล้ **40 พันล้านดอลลาร์**

ค่าใช้จ่ายด้านสัญลักษณ์และยุทธศาสตร์

- **การสูญเสียพลังอ่อน:** การเป็นเจ้าภาพสหประชาชาติทำให้อสังหาริมทรัพย์สามารถเข้าถึงผู้นำโลกได้ทุกวัน การย้ายจะทำให้สหรัฐอเมริกาเสียข้อได้เปรียบทางการทูตที่ไม่เหมือนใคร
- **ความพ่ายแพ้ทางภูมิรัฐศาสตร์:** การย้ายจะถูกตีความว่าเป็นหลักฐานว่าสหรัฐอเมริกาไม่สามารถไว้วางใจได้ในฐานะเจ้าภาพที่เป็นกลาง ซึ่งบ่อนทำลายการอ้างสิทธิ์ในการเป็นผู้นำระเบียบโลกตามกฎ

การคาดการณ์ข้อโต้แย้งของสหรัฐอเมริกา

- **สิทธิอธิปไตยในการควบคุมพรมแดน:** สหรัฐอเมริกาอาจโต้แย้งว่าการตัดสินใจเกี่ยวกับวีซ่าเป็นการกระทำที่อธิปไตย อย่างไรก็ตาม ด้วยการลงนามในข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ สหรัฐอเมริกาได้จำกัดอธิปไตยของตนในบริบทนี้อย่างชัดเจน
- **การอ้างเหตุผลด้านความปลอดภัย:** สหรัฐอเมริกาอาจอ้างถึงการก่อการร้ายหรือความสงบเรียบร้อยของสาธารณชน แต่การปฏิเสธอย่างเป็นระบบต่อผู้วิจารณ์ ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านความปลอดภัย เผยให้เห็นเจตนาทางการเมือง
- **อิทธิพลด้านงบประมาณ:** วอชิงตันอาจข่มขู่ที่จะระงับเงินสมทบ 22% ของงบประมาณสหประชาชาติ แต่การคุกคามดังกล่าวจะยิ่งตอกย้ำการรับรู้ถึงความไม่สุจริตและอาจเร่งให้เกิดการกระจายแหล่งเงินทุนของสหประชาชาติ

แผนที่นำทางสำหรับสมาชิกส่วนใหญ่

1. **รับมติ** ที่ประณามการปฏิบัติเกี่ยวกับวีซ่าของสหรัฐอเมริกาว่าเป็นการละเมิดข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่และยืนยันอำนาจของสมัชชาใหญ่ในการกำหนดสถานที่จัดการประชุม
2. **ร้องขอความเห็นเชิงปรึกษาจาก ICJ** เพื่อเสริมสร้างพื้นฐานทางกฎหมายสำหรับการย้าย
3. **เจรจากับสวิตเซอร์แลนด์** เพื่อขยายข้อตกลงกับประเทศเจ้าภาพสำหรับการประชุมสมัชชาใหญ่ถาวร
4. **การย้ายแบบค่อยเป็นค่อยไป** เริ่มจากเซชันสมัชชาใหญ่ในปี 2026 ที่เจนีวา และขยายไปยังหน้าอื่นๆของสำนักงานใหญ่ตามความจำเป็น

สรุป

การขัดขวางซ้ำๆ ของสหรัฐอเมริกาต่อคณะผู้แทนผ่านการปฏิเสธและยกเลิกวีซ่าด้วยเหตุผลทางการเมืองเป็น **การละเมิดอย่างร้ายแรง** ต่อข้อตกลงที่ตั้งสำนักงานใหญ่ สมัชชาใหญ่ไม่จำเป็นต้องยอมรับสิ่งนี้ มันมีทั้งอำนาจทางกฎหมายและวิธีการปฏิบัติในการย้ายการประชุมไปยังเจนีวา

การย้ายดังกล่าวจะทำให้สหรัฐอเมริกาสูญเสียทางเศรษฐกิจนับพันล้านและความพ่ายแพ้ด้านชื่อเสียงที่สำคัญ ในขณะเดียวกันก็ยืนยันความเป็นอิสระและความเป็นสากลของสหประชาชาติ หากสหรัฐอเมริกาคัดค้านการตัดสินใจนี้ พวกเขาสามารถนำข้อพิพาทไปสู่ ICJ ได้

ถึงเวลาแล้วที่สหประชาชาติจะต้องดำเนินการอย่างเด็ดขาด เพื่อปกป้องความสมบูรณ์ ความเป็นสากล และความน่าเชื่อถือ สมัชชาใหญ่ควรย้ายไปยังเจนีวาอย่างถาวร